

som her faar. Det hedder i Ministerens Anmærkninger til Loven, at 650,000 i Preferenceaktier skulle kunne bruges for at dække Summen. Nu oplyser det ærede Medlem, at af Summen kan man bortkjøbe 350,000 Kr. (Udbrydelse af Winther). Ja, 1,350,000 Kr. er det Hele, ikke indbefattende Halvdelen af Expropriationsudgifterne. Det ærede Medlem oplyste, at det vil blive nedsat til 1,000,000 Kr., da man ikke vil benytte Preferenceaktierne. Det vil altsaa sige, at Entreprenørerne skulle have for at tilvejebringe 300,000 Kr. en Forsikning af 650,000 Kr. Jeg kan ikke regne anderledes. Efter Ministerens Anmærkninger og den Plan for Tilvejebringelsen af Pengene, som Ministeren har givet sit Samtykke — vi have jo ingen Aktielov endnu, jeg haaber, den vil komme — skal der i det Hele bruges 650,000 Kr. Preferenceaktier for at naae op til Kapitalsummen 1,350,000 Kr. Nu siger den ærede Taler, som naturligtvis er inde i hele Historien fremfor Noget, at man kan nedsette denne Kapitalsum med 350,000 Kr. paa Grund af, at man ikke vil benytte Preferenceaktierne. Altsaa maa det dog være af den simple Grund, at de ærede Entreprenører have faaet en Sum af 350,000 Kr. for at skyde Resten af de manglende Penge til, eller om ikke Entreprenørerne alene, saa alle de, der overhovedet have været med til at arbejde derpaa. Det er forsaavidt en glædelig Oplysning, som den bringer Bølgabet ned til noget mere rimeligt, end der stod i Forveien, men paa den anden Side er der kommet noget Mystisk til ved denne Oplysning, som jeg haaber skal komme frem ved den senere Behandling, nærmere vilagt; thi naar nu disse Love komme frem paa denne Maade under den nuværende Situation og skulle vedtages og altid som lignende Sager have Forrentning paa Lhingeis omme Tjelleter, kan jeg ikke negte Andet, end at saarvent ikke Rigsdagen skal give det Udsende af i Landet, at det bliver kun et pro forma Værk, en Formsag at føre Love igennem Rigsdagen, maa man alligevel være forberedt paa at have Kortene paa Bordet i Lide til Behandling af den Slags Sager, og jeg haaber derfor, at dette Punktum skal faae en yderligere Bekræftelse. Nu vil jeg dernæst sige med Hensyn til denne Bane, at, naar dette om Medarbejdelse af Statsbanen, der er Noget, som i sin Grund, i sit Begreb indeholder et helt nyt Princip, er klar, vil jeg gjerne være med til at sige: jeg faae gjerne en Bane den Vej op fra Aarhus til Odder. Men jeg faae ogsaa gjerne den ene Ende vreden om fra Hou til Vingsstrup. Jeg antager, at Forskjellen i Længde vil være cirka $\frac{1}{4}$ Mil. Jeg vil ærligt sige, at jeg ikke begriber, hvilken offentlig Interesse der skalde være i at faae en Bane lagt ned til et Pakhus ved Hou Havn eller rettere den saakaldte Hou Havn, thi en Havn er der ikke (Sjægerslev: So, der er en Havn!). Ja,

faa er der ogsaa en Havn ved Søby, hvor jeg med egne Dine har set en Jifferbaad fra Læsø staa paa Grund inde i Havnen, der var helt fyldt med Tang. Jeg vil spørge: er der ikke fra den meget ærede Ministers Side gjort nogen Indskydelse gjældende under de 3—5 Aars Bevægelse for denne Bane, for at formaa den ledende Komite til at anlægge en fornuftig Linie for denne Bane? Jeg vil gjerne spørge, hvilke militære, kommercielle og andre Interesser, der for Staten er ved at komme til Hou Pakhus med denne Linie? Jeg tror, man ikke kan være saa ganske ligegyldig ved, hvorledes Samsfundets Midler blive benyttede, hvad enten det sker med Sognesses Tilslutning eller paa anden Maade. Med Hensyn til Bogensbanen var den omhyggelig oplyst, og hele Amtsraadet, paa et enkelt Medlem nær, var enigt i denne Sag. Hele den store Del af Odense Amtsraad var for en saadan Baneforbindelse; den ender ved en Havn, som er Kjøbstadhavn, nemlig Bogense, som har en saa almindelig Interesse i at blive sat i Forbindelse med Hovedbanen. Banestrækningen til Hou kan ikke i fjerneste Maade sammenlignes med nogen Strækning paa Dønsø-Bogens-Banen og der forelaa det ogsaa nøjagtig oplyst, paa hvilken Maade man vilde tilvejebringe Pengene mellem Amtsraad, Sogneraad og Private. Der havde man et fast 5 pCt. Laan at holde sig til fra et udmærket solidt Pengeinstitut. Det er noget ganske Andet end en svag Forventning om Preferenceaktier, der skulle præmieres paa den Maade, her er Tale om. Alt dette maa tages i Betragtning. Jeg vil derefter spørge den høitæredede Minister, om han ikke vilde antage, at de Midler, der skulle anvendes til $\frac{1}{2}$ Mil Bane fra Odder og videre syd, øst- eller vestpaa, vilde fra Statens Side være langt heldigere anvendte til en Bane i Retning af Vingsstrup end ned til Rysten ved Hou? Dernæst vilde jeg gjerne have at vide, hvem der skal besejle, at denne „Havn“ overhovedet kan faae nogen Betydning for den almindelige Samfærdsel, om det er sikret os, at den private Mand, som eier det, man kalder Hou Havn, vil anlægge en Havn der, som kan med Nytte bære Naavn af en Havn, eller om Komiteen for denne Bane vil forpligte sig til at ende den paa en saadan Maade, at man overhovedet kunde i paakommende Tilfælde have Nytte af denne Rystendestation, denne Pakhusstation dernede. Jeg tror, det er ønskeligt at vide dette, for at vi ikke skulle komme til at lide under et moralsk Pres til Udgifter i den Retning, som jeg dog vilde sige være meget ilde anvendte ovenpaa en uheldig Bestemmelse. Jeg skal, hvad dette Forslag angaar, indskrænke mig til disse Bemærkninger. Naar Anlægssummen gaar ned til 1 Million, som det ærede Medlem siger, tror jeg ikke, der kan være noget Væsentligt at sige til dette Anlægs Størrelse, naar, som sagt, alle Udgifter deri ere medregnede, tilmed da det er i en saa